

DEN DANSKE SANG

Frit efter Tardieu

Et af de spil, der indgår i FIRE GRINEBIDERSPIL

udgivet af forlaget DRAMA.

Bringes her som en mundsmag

© Kaj Himmelstrup og Drama

PERSONERNE

En dirigent og et sangkor, der består af 6 damer og 8 herrer.

Mange af rollerne kan uden vanskelighed spilles af det modsatte køn.

DAMERNE: Anne, Birte, Lone, Olga, Nina og Tine.

HERRERNE: Arne, Gormsen, Brian, Carl, Egil, Hans, Muhammed og Dirigenten.

REKVISITTER: *Et nodestativ, en dirigentstok.*

Personerne er opstillet som et sangkor.

DIRIGENTEN - Mine damer og herrer, velkommen til denne sangaften. Vi har glædet os meget, sagen er jo, (*resten kan eventuelt læses højt*) at vi alle sammen føler et påtrængende behov for at styrke vores danskhed og vores følelse af nationalt fællesskab. Alt det, der binder os sammen som folk - alt det, der giver os vores fælles danske identitet og kultur. Derfor har vi til denne aften sammensat et program af danske sange. Sange, der udtrykker vores samhørighed og glæden over at være dansk. Vi begynder med den danske af dem alle sammen, nemlig H.C. Andersens fædrelandssang 'I Danmark er jeg født'. ... Momomo.

KORET - Momomo. (*Synger*) I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme, der har jeg rod ...

ARNE - (*afbryder, koret går i stå*) Ja det ved Gud vi har.

DIRIGENTEN - Hvad har vi?

ARNE - Rod!

DIRIGENTEN - Hør nu her ...

ARNE - Det du siger om fællesskabet, det passer ikke. Der er ikke noget fællesskab.

ANNE - Hørt.

DIRIGENTEN - Ja tak.

DIRIGENTEN - Altså, Arne, det der kan du gemme til senere. Nu synger vi. *(Til koret)* Forfra, tak.

KORET - *(synger)* I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme, der har jeg rod ...

ANNE - *(afbryder, koret går i stå)* Arne har da ret.

DIRIGENTEN - Hvabehar?

ANNE - Det kan enhver idiot se. Vi har heller ikke nogen fælles kultur.

DIRIGENTEN - Ikke det?

BIRTE - Så hold dog op.

ANNE - Det er noget de siger, men hvad er sandheden? Nogen er til opera. Nogen er til traktortræk. Er det fælles kultur?

BIRTE - Hvorfor skal I to altid køre jeres ræs af på os?

DIRIGENTEN - Må jeg så få ro. Så koncentrerer vi os. ... Momomo.

(Koret finder tonen. Dirigenten slår an.)

ARNE - Jeg kører ikke noget ræs af.

BIRTE - Vel gør du så, egotripper. Brokmås.

ARNE - Hvad sagde jeg. Hvor er fællesskabet?

GORMSEN - Kan I nu ikke være søde og holde op. Vi er her for at synge.

DIRIGENTEN - Tak, Gormsen.

ANNE - Herregud, Arne har jo ret. Vi har ikke nogen fælles kultur. Gormsen slet ikke.

BIRTE - I er fanme altid så negative.

ANNE - Jeg siger jo bare ...

DIRIGENTEN - *(til Anne)* Nu tier du stille og synger med. Hvis ikke, så er det ud!

BRIAN - Rigtigt, det er sådan hun skal ha' det, mokken.

DIRIGENTEN - *(til publikum)* Det må De altså meget undskylde. Det skal ikke gentage sig. - Momomo.

KORET - Momomo. *(Synger)* I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme, der har jeg rod - *(Koret gør en pause og holder vejret. Ingenting sker. Koret drager et fælles lettelsens suk og synger videre.)* - derfra min verden går. Du danske sprog, du er min moders stemme ...

CARL - (*afbryder, koret går i stå*) Typisk!

LONE - Hvad er det, der er typisk?

CARL - Min mooders stemme! Hvor er fædrene? Ja, jeg spørger bare. Det er udansk.

LONE - Du milde himmel.

CARL - Er ligeret måske ikke noget af det mest danske vi har?

LONE - Rejs til Lapland, mand, vil du have vi skal rette i H.C. Andersen?

CARL - Lille skat, det er ikke det, der er spørgsmålet. Jeg fastholder mit standpunkt. Sprog er kultur, og sproget er fælles. Hvorfor skal det så hedde mooodersmål!

LONE - Hvorfor hedder det fædreland?

GORMSEN - Nu må I altså prøve at være lidt rare. I mishandler vores gamle eventyrdigter.

DIRIGENTEN - Tak, Gormsen, tak. (*Til Koret.*) Nu tager I jer sammen.

KORET - (synger) Der har jeg rod, derfra min verden går. Du danske sprog, du er min - (*Damerne synger alene. Herrerne - undtagen Gormsen - siger "biip, biip, biip, biip ..."*.) Moders stemme, så sødt velsignet du mit hjerte når. (*Hele koret fortsætter*) Du danske friske strand ...

EGIL - (*afbryder, koret går i stå*) Friske? Ha!

DIRIGENTEN - Hvad nu?

EGIL - Den er ikke en skid frisk.

NINA - Jamen, Egil, det er jo et poetisk billede. Det er lyrik.

EGIL - Det er fosfat og rådne alger.

NINA - Det er H.C. Andersen.

EGIL - Arne har ret, hvor er fællesskabet? Landmændene slår fiskernes fisk ihjel. De dør af åndenød.

GORMSEN - Nu må I styre jer. Publikum har betalt for billetterne.

ANNE - Der har vi det igen. Det er pengene, der bestemmer det hele.

GORMSEN - Hvad?

ANNE - Ja, det kan du ikke lide at høre. Men det er sandt. Det er ikke kulturen, der styrer samfundet. Det er pengene.

GORMSEN - Nu synes jeg, vi skal tie stille og lytte til vores leder.

DIRIGENTEN - Tak, Gormsen, tak.

EGIL - Er der nu heller ikke ytringsfrihed mere?

DIRIGENTEN - *TI STILLE!* Nu synger vi. Du danske friske strand.

(Egil surmuler og synger ikke med.)

KORET - *(synger)* Du danske friske strand, hvor oldtids kæmpegrave stå mellem æblegård og humlehave ... *(Olga har rakt hånden i vejret. Hun plejer at være sagtmødigheden selv, så alle ser overrasket på hende, og koret går i stå.)*

OLGA - Hr. Svendsen?

DIRIGENTEN - Ja, fru Jensen?

OLGA - Jeg er lidt betænkelig, hr. Svendsen. Med alle de alkoholikere, vi har i Danmark, så er det altså uforsvarligt at gøre humlehaven til en idyl.

EGIL - Hold da kæft.

OLGA - Det burde Egil være den første til at vide.

EGIL - Er bodegaer ikke kultur?

OLGA - Bodegaer?

EGIL - Det er sgu da bodegaerne, der holder Glyptoteket kørende.

(Dirigenten løfter armene mod himlen for at besværges guderne.)

GORMSEN - Hvis vi ikke slutter op om vores leder, så kommer vi aldrig igennem det her.

DIRIGENTEN - Tak, Gormsen. Sidste linie, kom så - inderligt og med følelse. - Dig -

KORET - *(synger)* Elsker jeg, dig elsker jeg, Danmark, mit ...

NINA - *(afbryder, koret går i stå)* Det gælder sandelig ikke min far. *(Koret ser forbløffet på hende.)* Han er flyttet til Spanien.

HANS - Væk fra fællesskabet.

NINA - Nemlig.

DIRIGENTEN - *(synger fortvivlet)* Danmark -

GORMSEN - *(synger alene)* Danmark -

DIRIGENTEN - Syng for satan!

KORET - *(synger)* Danmark, mit fædreland.

(DIRIGENTEN vender sig og bukker lettet for publikum.)

GORMSEN - Andet vers.

DIRIGENTEN - Ja tak, Gormsen. (*Han slår an.*)

TINE - Huskede I at tænde for kaffemaskinen?

DIRIGENTEN - Ti stille, nu synger vi.

KORET - (*synger*) Hvor reder sommeren vel blomstersengen mer rigt end her ned til den åbne strand! Hvor står fuldmånen over kløverengen så dejlig som i bøgens fædreland!

GORMSEN - Hurra, ikke et ord om skovdøden.

KORET - (*synger*) Du danske friske strand, hvor danebrogen vajer, Gud gav os den, Gud giv den bedste sejr! Dig elsker jeg, dig elsker jeg, Danmark mit fædreland.

DIRIGENTEN - (*triumferende til publikum*) Vi klarede den. Vi klarede den.

HANS - Hr. Svendsen, Muhammed sang ikke med.

(*Alle ser anklagende på Muhammed.*)

DIRIGENTEN - Hvorfor gjorde du ikke det, Muhammed?

TINE - Det er fordi han ikke tror på vores gud, han tror på Allah.

HANS - Hvad skal han så i vores fællesskab?

TINE - Vi kan da ikke tvinge ham til at synge om en gud, han ikke tror på.

EGIL - Du kan åbenbart ikke stå for sorte øjne, hvad?

(*Der bliver luft omkring Tine og Muhammed.*)

DIRIGENTEN - Tredje vers. Noget må vi vel kunne blive enige om.

OLGA - Ja. Muhammed lugter.

TINA - Hvad?

OLGA - Det gør han altså.

BRIAN - Det er godt, der endelig er nogen, der tør sige det højt.

OLGA - Det er ikke fordi jeg er racist -

TINE - Hvad vil du så kalde det?

OLGA - Det er vi da fælles om at mene.

TINE - Gu er vi da ej, vel Gormsen?

GORMSEN - Tredje vers.

DIRIGENTEN - Tak, Gormsen, tak.

KORET - (*synger*) Engang du herre var i hele Norden, bød over Eng-

land, nu du kaldes svag, et lille land, og dog så vidt om jorden end høres danskens sang og mejselslag.

BRIAN - (*afbryder, koret går i stå.*) Hvad er det for noget pis at synge? Hvem faen bruger mejsel i dag? Der er sgu ingen, der arbejder med deres hænder mere. Ærligt arbejde, det er en saga blot.

HANS - Hvad ved du om det? Hvad er dit bidrag til fællesskabet?

NINA - (*til Brian*) Du er på støtten på femte år.

HANS - (*til Brian*) Socialnasser.

BRIAN - (*til Hans*) Du er sgu da ikke for god. Du lever af sort arbejde. Du snyder vores fælles kasse.

HANS - Det ville I andre sgu også gøre, hvis I havde muligheden.

(*Dirigenten slår med taktstokken på nodestativet.*)

NINA - Vel ville vi ej.

ANNE - Hør hende.

(*Dirigenten slår endnu hårdere og utålmodigere.*)

BIRTE - (*til Nina*) Dydsdragon. Du studerer og får SU i lange baner, og hvem betaler, ja, jeg spørger bare.

NINA - (*til Birte*) Det er i hvert fald ikke dig og din revisormand. I kender alle smuthullerne.

CARL - Og hvem går det ud over? Mig! Det er *mig*, der holder kommunen kørende. Mig alene.

(*Dirigenten slår, så taktstokken knækker.*)

TINE - (*til Carl*) Dig? Du har en trækprocent på 28. Du sætter det hele på firmaets regning.

(*Dirigenten synker på knæ og gemmer ansigtet i hænderne.*)

GORMSEN - Kan I dog ikke holde op med at skændes? (*Han samler stumpen af taktstokken op og sætter i hånden på Dirigenten.*) Herregud, vi har det jo nogenlunde ens alle sammen.

EGIL - Ens? Ha! Du har røven fuld af obligationer og aktier. Kalder du det ens?

LONE - Det kunne du også have, hvis du bare gad tage hænderne op af lommen.

EGIL - Kan jeg gøre for, jeg er langtidsledig?

(*Dirigenten har helt opgivet ævred.*)

OLGA - Hr. Svendsen, vi mangler vers tre.

BRIAN - (*til Olga*) Gamle mimrenasser.

ALLE - (*i munden på hinanden*) Jeg synger altså ikke mere ... Hør hende ... Nu står jeg fanme af ... Fællesskab, I skulle snakke ... Lorteland ... Det bliver uden mig ... I kan rende mig ... Kultur, I skulle snakke ... (*Alle, undtagen Muhammed og Dirigenten forsvinder ud. Dirigenten er faldet endnu mere sammen.*)

MUHAMMED - (*synger på fejlrit dansk*) - Dig elsker jeg, dig elsker jeg, Danmark, mit fædreland.

SLUT

